

כְּפָרְלוֹן: נִפְיַי הַגְּדִילָה. צָל בְּקָדֵשׁ
לְעָשָׂות נָנָן נֶכֶל הַקָּדֵשׁ לְסַלְוֵן.
מָחַה יְיָ קָסְטָלָה כָּכָבִיר
סְמָגָן סָסְטָעָה עֲמָלָה
סְמִינָה קָדְשָׁה שָׁפָךְ דָּוִיסְמָן
סְכָלָה קָפְעָה כָּבָדָה
מָטָה וְיָיָה וְסָגָן סָסְטָעָה
מָזְוָעָה חָמָס פְּמִינָה
מָדָר שָׁפָךְ דָּאָלָה
בָּגָיָה וְסָגָן סָסְטָעָה
חָמָס מָקָן שָׁפָךְ חָמָס

המזרחי במנא דכיא ושותו:
המדרשי תנ"ו רבנן הוא נס
מדוזות והכיאום לפני הגזברים
חרו להם הוואיל והחמרתם על
באים מא נינחו אמר רב חסדא
עודוים ויתן לפנ' כהמתו בוי"ט
ונוטן לתוך קדרתו כדי שלא
אוינו קחשש מידה.
אמר בר מודת אשא
קמיה ללוש בו, דכין
דריעה לדשלחה המשא
רביעים ועוד (3) מסכמא
כדי שולחן הדרה בענין
יפיה. וטומאלו אמר אסורה
ואסקה אידי אמר השטא
הדא רבי שוואל מורה
אמר שוואל אסורה

ע' יסודה כר' שתולט הלה בעין
אסור ותנא דבר שמואל מותר
שמואל

לא קעיביד כדערדין בחול דעכרי אינשי דמקטילו : תנא אף במודע עושה כן מפני שטול בירר וחריריו כנסו שלש מאות גרבין שמן מצווי זוקקים לכך אמרו להם אף אנו אין רצינו בכך תנניא ^(ג) גול ואינו יודע למיל' גול עישה בהם צרכי : חסרא לרבנן עוקבنا ודרש ^(ה) לא ימודר אדם מודד תבון ולפניהם והנתהום מודד תבון

אבל אמר רב מודדת אשה כמה ביו"ט ווננתה ליה רבי שמואל מותר אמר אבי השתא אמר שמואל

מצצעה: מותגני, חנוך לאם כמדא.

א עבד כדערדין בחול הכא
מעשה באבא שאול בן בטנו
שלש מאות גרבין יין מבורי הכהן
לידושלם אמרו להם אי אתם
עצמכם עשו מהם צרכי ריבים וריביות
בכורות שיחסין ומערות אדריכלה
אבל קודר הוא קב או קבים ונוגה

קדיח תבשilio אמר רב ירמיה בורה ושמואל אמר אסור והוא תנפה

מסורת הש"ט

הגהות הב"ח

הגהות הגראן
במשנה מפני כו"א
סימנות. נמק:

אקסקציון וכי ר' יהודית
בשםחתו יי"ז